

2023

Ви любите Вінницю?

«Вінницька газета»
саме для вас

ПЕРЕДПЛАТА

Передплатний індекс
22771

Вартість видання з доставкою

1 місяць (4 виходи) – 36 грн
3 місяці (13 виходів) – 108 грн
6 місяців (26 виходів) – 216 грн
12 місяців (52 виходи) – 432 грн

Вартість передплати у редакції
(без доставки)

1 місяць (4 виходи) – 28 грн
3 місяці (13 виходів) – 84 грн
6 місяців (26 виходів) – 168 грн
12 місяців (52 виходи) – 336 грн

www.vin-gazeta.net

ВІННИЦЬКА Газета

№ 31
(3647)

ціна
5 грн

4 серпня
2023

ЧАСОПИС ВІННИЦЬКОЇ ГРОМАДИ П'ЯТНИЦЯ

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ І СЛАВА ГЕРОЯМ!

28 липня Вінницька громада попрощалася із захисником України **Іваном Шкірко**. Від початку повномасштабного вторгнення він пішов боронити нашу державу. Служив сапером у 59-й окремій мотопіхотній бригаді ім. Якова Гандзюка. Загинув під час виконання бойового завдання на Донецькому напрямку. Життя воїна обірвалося 26 липня на 36-му році.

Захисник народився 6 липня 1987 року. Навчався у 16-й школі. Вступив до Вінницького національного технічного університету на спеціальність радіотехніка, за якою працював до початку війни. Іван Шкірко мав багато планів і мрій, серед яких – власна велика родина. Та, на жаль, їм не судилося здійснитися. «Лише Бог знає, скільки наш Іван, будучи сапером, врятував життів. Війна забирала найкращих, – із боєм каже сестра полеглої воїна Алла. – Він був мудрим чоловіком, найкращим сином, братом і другом. Ще стільки міг зробити, ще стільком допомогти – навчити, порадити...»

31 липня вінничани проводжали останнім земним шляхом воїнів

Олександра Козедру та Вадима Цимбалюка.

Це один день оповитий тугою – вінничани попрощалися з полеглими воїнами. Обоє стали до лав Збройних сил у 2023 році та боронили Україну від ворога на Донецькому напрямку.

Старший сержант Олександр Козедра служив у 411 особливому стрілецькому батальйоні 114 бригади. Останній бій прийняв 21 липня поблизу населеного пункту Терни на Донеччині. Травми, отримані під час танкового обстрілу, виявились несумісними із життям. Олександром було лише 39 років. Удома на чоловіка чекали дружина та 15-літня донечка.

Народився **Олександр Козедра** 9 вересня 1983 року у селищі Ситківці Гайсинського (тоді ще Немирівського) району, там же здобув середню освіту та вступив до Вінницького національного аграрного університету. Після чого була служба в армії та роки наполегливої праці. Олександр захоплювався автомобілями та комп'ютерною технікою. Понад усе любив життя, своїх рідних, близьких і друзів.

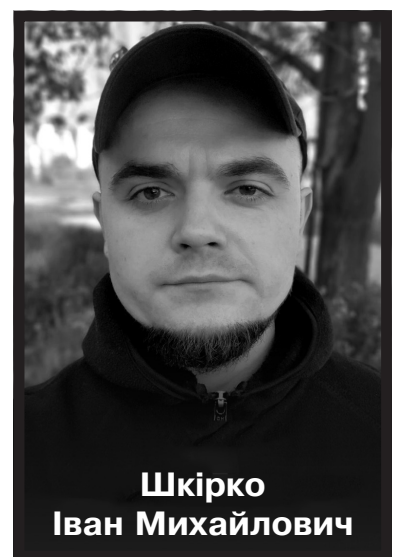
Цимбалюк Вадим Михайлович

Цього ж дня ховали ще одного героя. **Вадим Цимбалюк** служив у мотопіхотній бригаді військової частини А3137. Смертельні поранення отримав у бою 22 липня поблизу с. Богданівка Бахмутського району. Війна обірвала життя воїна на 43 році...

Козедра Олександр Петрович

Вадим народився 21 вересня 1979 року у Вінниці. Навчався у 23-й школі, а по завершенню навчання у ній – у Вінницькому національному технічному університеті за спеціальністю менеджер-економіст. Друзі згадують, що чоловік був майстром на всі руки, а ще надзвичайно

Шкірко Іван Михайлович

доброю та світлою людиною. Поховали героїв на Алеї Слави Сабарівського кладовища. Щірі співчуття рідним та близьким воїнів. Вічна пам'ять і слава героям!

Інф. ВГ

Як вийти із житлової кризи

Урбанфорум у Вінниці: виставка проєкту «Кризовий план житлового будівництва у Вінницькій міській територіальній громаді»

Повномасштабне вторгнення спричинило житлову кризу в Україні. Як наслідок – тисячі людей залишилися без даху над головою. Сьогодні, коли не мали житла й можливостей для його придбання і раніше, а з війною втратили й без того мізерний ресурс. Як Вінниця може протистояти таким викликам? Відповідь на це запитання шукали фахівці та експерти проєкту «Кризовий план житлового будівництва у Вінницькій міській територіальній громаді». Свої напрацювання представили на розгляд учасників 5-го Українського урбаністичного форуму, який 29 липня відкрився у Вінниці. На 20 стендах розмістили результати аналізу просторового ресурсу міста, якості його середовища, соціологічного дослідження потреб у житлі, а також матеріали щодо пошуку моделей доступного житла. Організувала виставку Агенція просторового розвитку.

Цією експозицією організатори сподіваються залучити до проєкту ще більше зацікавлених сторін, отримати зворотний зв'язок від учасників Форуму, підвищити рівень обізнаності людей у темі житла.

Директор Агенції **Максим Кравчук** розповів, що над проєктом «Кризовий план житлового будівництва у Вінницькій міській територіальній громаді» почали працювати з літа минулого року. Були залучені фахівці національного і місцевого рівнів, представники Вінницької міської ради. Головна мета проєкту – проаналізувати потреби та ресурси, окреслити стратегічні напрями житлової політики, ефективного використання наявних можливостей. Власне експозиція виставки розкриває бачення – де, скільки, якого та яким чином може бути побудовано житла.

Максим Кравчук розповів: – Ця робота складається з кількох блоків дослідження. Та частина, котрою займалася безпосередньо Агенція просторового розвитку, стосується аналізу просторового ресурсу на території міста для будівництва житла. Це як аналіз повністю вільних територій, так і потенційні можливості для ущільнення чи то в районах багатоквартирних забудов, таких, як Вишенька, чи то в районах садибної забудови (прикладом є Старе місто). Інший блок – це соціологічне дослідження потреб у житлі як серед місцевого населення, так і серед внутрішньо переміщених осіб. Зрозуміло, що переселенці потребують тимчасового житла, а хтось із них має намір залишитися у Вінниці назавжди, проте й у місцевого населення так

само ще до війни був попит на покращення житлових умов, і його також потрібно враховувати. Крім того, необхідно враховувати й реальні можливості людей. Цей напрям аналізувався, зокрема, під час соціологічного опитування.

Окремо в експозиції представлено дослідження, яке стосується якості житлового середовища, автором якого є команда Урбаніна із Києва. У ньому аналізувалися райони міста з точки зору житлових умов і наявності необхідної інфраструктури: шкіл, дитсадків, зелених зон тощо. Адже від цього залежить пріоритетність їх використання для перспективного житлового будівництва.

Іншим важливим напрямом є напрацювання моделей доступного житла – соціально та економічно ефективних. Як зауважує Максим Кравчук, це вимагає системного підходу. Над пошуком фінансових та організаційних механізмів забезпечення населення доступними квадратними метрами працювали представники КП «Інститут розвитку міст» Вінницької міської ради та киявські фахівці освітньої платформи CANactions.

– Вони співпрацювали із представниками Вінницької міської ради для того, щоб, скажімо, почати цей шлях, адже насправді він довгий і складний, – додав він.

Довідка
Партнери проєкту: Український урбаністичний форум, Cedos, Урбаніна, CANactions, Інститут розвитку міст за підтримки проєкту «Інтегрований розвиток міст в Україні II», який виконується німецькою урядовою компанією «Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH». Проєкт фінансують уряди Німеччини та Швейцарії. Integrated Urban Development in Ukraine II.

Софія Шеремет

Післявоєнна відбудова та відновлення Вінниці: плани і перспективи

28–30 липня у Вінниці пройшов Український урбаністичний форум. Його цьогорічна тема – «Спільний дім». Під час заходу учасники розглянули питання житла, висвітлили його просторові та соціальні аспекти. Форуму відвідали урядовці, міський голова Вінниці Сергій Моргунов, фахівці профільних департаментів та комунальних підприємств міста. Долучилися також представники посольств різних країн, міжнародних та українських громадських організацій.

Розпочався Форум у молодіжному центрі «Квадрат» із хвилини мовчання на честь загиблих у російсько-українській війні. Вперше після пандемії коронавірусу та повномасштабного вторгнення подію вдалося організувати в офлайн-форматі, зауважила її координаторка, старша аналітикиня Cedos Анастасія Боброва. Вона розповіла:

– Упродовж усього минулого року ми з командою аналітичного центру Cedos працювали над дослідженням досвідів і переживань людей під час війни. Відповідаючи на запитання про те, як змінилося спілкування з близькими, рідними та іншими людьми, учасники дослідження говорили про те, що переживають неабияке відчуття спільності і єднання. Це проявлялося у тому, що люди хотіли більше допомагати іншим, не боялися просити про допомогу. Це відчуття солідарності – те, що мені хотілося б зберегти і примножити. Солідарність – це цінність, на якій, на мою думку, має бути засноване відновлення. Бо міста є нашим спільним домом. І я хотіла б, щоб у майбутньому кожен і кожна з нас мали дах над головою і могли з впевненістю сказати, що у мене є дім, – додає Анастасія.

Процес відновлення України буде тривалим, складним і ресурсозатратним. Це, по суті, найбільш масштабний проєкт усього демократичного світу з часів Другої світової війни, зауважив під час відкриття Форуму вінницький міський голова і пояснив:

– Відновлення має відбуватися не лише в контексті «відбудови» в розумінні відновлення втраченого, а в контексті «трансформації» – переосмислення втраченого та трансформації економічної, політичної, соціальної, екологічної та інших політик. Важливий аспект процесу відновлення – тісна взаємодія та комунікація інституцій на національному та локальному рівнях. Державі не просто, і вона не повинна охопити весь масштаб і потреби у відновленні, проте вона може дослухатися до потреб міст і громад та відбудувати пріоритети відновлення.

Україні буде нелегко пройти якісний етап відновлення без міжнародної підтримки та допомоги. Йдеться не лише про кошти, а також про експертизи, фаховість і супровід. Серед залучених до відбудови України – заступник голови економічного департаменту та координатор відбудови Посольства Королівства Нідерландів у Україні **Йорг Зінкен**. У своїй промові він, зокрема, сказав:

– Я лише кілька тижнів тому приїхав в Україну. Мене вражає той спротив, який чинить український народ. Сьогодні дуже важливим для Королівства Нідерландів і для Європейського Союзу загалом є можливість впевнитися в тому, що в Україні буде гідне майбутнє. Коли йдеться про відбудову загалом, наша політика доволі широка. Ми намагаємося зробити все можливе для підтримки України, починаючи з гуманітарної допомоги, закриття перших потреб людей. Серед програм нашої підтримки і рання стадія відбудови, реконструкція, водопостачання, охорона здоров'я, сільське господарство та інфраструктура. А ще відбудова житлових просторів і соціальної інфраструктури, соціального житла. Ще одна частина нашої програми – залучення фінансування. Воно йде не лише від великих джерел, великих фондів. Ми намагаємося знайти невеликі компанії, які можуть допомогти Україні у відбудові. Маємо намір продовжувати підтримувати Україну й надалі.

У центрі відновлення України має бути людина, переконана координаторка програм

«Сприяння демократії та безпека людини» **Софія Олійник**. За її словами, має бути відновлена вся зруйнована інфраструктура, але завжди потрібно пам'ятати, що головними у цьому процесі є громадяни, які живуть у цих містах.

– Ключовим є те, які умови ми можемо створити для того, щоб люди поверталися, щоб внутрішньо переміщеним особам також було де жити. Інший елемент – це демократичні процеси, реформи та зміни. Вони мають продовжуватися. Одна з найуспішніших реформ – це децентралізація. Вона допомогла протистояти містам у контексті повномасштабної війни. Зараз важливо повноваження та можливості, які дає децентралізація, інтегрувати в умови відновлення та відбудови, – наголосила пані **Софія Олійник**.

Учасники за два дні Форуму обговорили питання відбудови та житлової політики майбутнього; проблеми та перспективи житлової політики; досвід Нідерландів у створенні соціального житла; можливості регіональної політики у сприянні збалансованій відбудові; залучення жителів громад і міст до спільного відновлення.

Керівник КП «Інститут розвитку міст» **Назар Коваленко** підсумував.

– Головна мета форуму – проговорити актуальну проблему цього року, зібрати експертизу, познайомити їх між собою. За підсумками напрацювати меседжі, які ми зможемо далі лобувати на найвищому рівні.

Декларацію Українського урбаністичного форуму 2023 розробили представники організації громадянського суспільства, низових ініціатив, органів влади та місцевого самоврядування, фахових і академічних спільнот. Ознайомитися із нею та підписати можна за посиланням <https://bit.ly/3q6JGnf>

Наталка Терен

Цей зимовий період може бути складнішим за минулий

Сергій Моргунов провів засідання Оперативного штабу з підготовки до опалювального сезону

Вінниця активно готується до наступного осінньо-зимового періоду. У вівторок, 31 липня, міський голова **Сергій Моргунов** провів чергове засідання Оперативного штабу з підготовки до наступного опалювального періоду.

На засіданні мова йшла, зокрема, про хід виконання запланованих ремонтних робіт усіх підприємств критичної інфраструктури, а також обговорювали питання безпеки, які необхідно враховувати, готуючи господарства до роботи взимку. Однією з основних тем обговорення була безпека, оскільки ймо-

вірність відновлення ворогом терористичних атак на критичні інфраструктури України залишається. Тому голова громади доручив керівникам підприємств критичної інфраструктури у межах своїх можливостей і компетенцій посилити заходи безпеки та провести відповідне навчання з підлеглими. Сергій Моргунов наголосив:

– Якщо минулого року росіяни били по енергетичних об'єктах України, то зараз існує велика ймовірність того, що удари завдаватимуть і по інших важливих будівлях.

Генеральний директор комунального підприємства

«Вінницяміськтеплоенерго» **Максим Білик** зазначив, що працівники його підприємства вже виконали понад 80 % усього обсягу робіт з технічного обслуговування котельень, котлів, центральних теплових пунктів (ЦТП), індивідуальних теплових пунктів (ІТП) та реконструкції тепломереж. Він також повідомив, що «Вінницяміськтеплоенерго» продовжує формувати запас твердого палива та паливно-мастильних матеріалів. Окрім того, на випадок блекауту, підприємство підготувало генератори.

Генеральний директор КП «Вінницяоблтеплоенер-

го» **Андрій Ковальов** доповів, що підготовка теплового господарства у Вінниці йде у плановому порядку. Наразі готовність підприємства становить майже 70 %.

Працівники КП «Вінницяоблводоканал» продовжують заміну водопровідних і каналізаційних мереж. Уже замінено понад 2 кілометри водопроводу та 200 метрів каналізації. Керівник підприємства **Дмитро Кістіон** сказав, що нині підприємство забезпечене альтернативними джерелами живлення на 90 %.

Сергій Моргунов доручив розглянути можливість передачі у тимчасове користуван-

ня підприємству генератор на 500 кВт. Це сприятиме стабільності в роботі підприємства в умовах відсутності електроенергії.

Говорили на засіданні і про стабільність забезпечення вінничан електроенергією і газом. Нині тривають усі необхідні заходи з підготовки до наступного осінньо-зимового періоду, і вони будуть виконані вчасно, запевнили представники АТ «Вінницяобленерго» та АТ «Вінницягаз».

Міський голова наголосив на необхідності об'єднувати зусилля і добре підготуватися до опалювального періоду сьогодні, враховуючи різні виклики війни та кризові ситуації. Окремо він нагадав, що у Вінниці триватимуть перевірки укриттів. Тому

важливо не лише усувати недоліки на об'єктах, а й досконалювати їхній стан.

– Там потрібно наводити порядок і створювати належні умови, де можливо, із санвузлами, водою та освітленням, а також підключати альтернативні джерела живлення, – наголосив міський голова. – Програму підтримки в цьому питанні ми не скасовували.

Софія Шеремет

Почуватися хазяїном у власному домі

Кількість ОСББ у Вінниці щороку зростає

Вінничани все активніше створюють об'єднання співвласників багатоквартирного житла. Будинків, де створені ОСББ, з початку року в місті вже 39. Це на п'ять більше, ніж з'явилося у 2022 році.

Як зазначає начальник відділу по розвитку ОСББ Вінницької міської ради **Ігор Іванов**, зі створених цього року ОСББ більшість (31 будинок) – це старий житловий фонд, 8 – новобудови. Він додає:

– Фактично, ми можемо констатувати зростання активності містян щодо створення ОСББ. Якщо минулого року, зважаючи на об'єктивні причини, багато мешканців поставили ці процеси на паузу, то сьогодні завдяки нашим Збройним силам люди мають надію на краще. Крім того, вони також бачать, що в місті продовжують діяти програми підтримки ОСББ, завдяки яким можна відчутно поліпшити стан свого будинку.

Мешканці новостворених ОСББ можуть розраховувати, зокрема, на перший безкоштовний капітальний ремонт одного з конструктивних елементів будинку і можливість двох таких ремонтів у будинках, зведених до 1970 року. Крім того, мешканці будинків, які виявили бажання створити ОСББ, можуть розраховувати на повний та безкоштовний супровід цього процесу. Для допомоги очим взяти управління будинком у свої руки в місті працює Ресурсний центр підтримки ОСББ. Він розташований за адресою: вулиця Келецька, 65, номер телефону: 067-430-32-26.

До речі, нині у Вінниці діє 861 ОСББ у 941 житловому будинку, що становить 44,8 % від загального обсягу багатоквартирного житлового фонду міста.

Наталка Терен

Державні номерні знаки та Свідоцтва про реєстрацію на сільськогосподарську техніку, яка зареєстрована на СТОВ «Перемога» с. Лісова Лисівка Калинівського району Вінницької області, код 03732318: причіп 2 ПТС-9, свідоцтво АА072752 заводський номер 887738 1985 р. вважати втраченими та недійсними.

Втрачений додаток до диплому АН 34209012 за професією кухар-кондитер, виданий 27 червня 2008 р. ВПУ № 92 м. Северодонецька на ім'я **Пукаляк Вікторія Володимирівна**, вважати недійсним.

У вінницьких багатопверхівках триває ремонт систем електропостачання

Готуючись до опалювального сезону, комунальники міста капітально ремонтують системи електропостачання та обладнання електрощитових у двох житлових будинках. У ході ремонтних робіт замінюють проводку в під'їзді та підвалі, а також оновлюють обладнання щитових.

Директор департаменту житлового господарства **Віталій Місецький** зазначив:

– Виконання цих робіт дозволить забезпечити більшу надійність системи та зменшити ризик виникнення аварійних ситуацій в осінньо-зимовий період, коли традиційно збільшується навантаження на електромережу. Крім того, як ми бачимо з досвіду минулого року, саме в осінньо-зимовий період вогор збільшує атаки на об'єкти критичної інфраструктури, що призводить до відключення електроенергії. Такі включення/виключення негативно

позначилися на стані мережі, тому ті роботи, які ми здійснюємо, дозволять нам, зокрема, з більшою впевненістю входити в майбутній опалювальний сезон і запобігати аварійним ситуаціям.

Нині представники підприємств організації виконують заплановані роботи в будинках за адресами: проспект Космонавтів, 67 та вулиця Келецька, 41. На першому об'єкті здійснюється комплексна заміна мереж по всьому будинку з заміною електрощитової. У другому – лише заміна електрощитової.

Усі роботи виконуються

на умовах співфінансування з мешканцями, де більшу частину витрат бере на себе міський бюджет.

– Такі роботи виконуються в будинках на умовах співфінансування, а також безкоштовно для будинків, в яких створені ОСББ і які вибрали в якості безкоштовного ремонту відповідну послугу, – пояснив очільник департаменту.

На сьогодні в місті заплановано поліпшити електрощитові та системи електропостачання ще у восьми будинках. Більшість робіт буде виконано на умовах співфінансування. Обсяг та-

ких робіт на тому чи іншому об'єкті визначається індивідуально в залежності від зношеності обладнання.

Нагадаємо, у Вінниці вже відремонтували систему електропостачання в будинках за адресами: вулиця Келецька, 64, Антонова, 28, Замостянська, 30, Винниченка, 16, Андрія Первозванного, 26, Немирівське шосе, 10.

Софія Шеремет

Які котельні та теплові пункти ремонтуватимуть у серпні

Вінниця активно готується до наступного опалювального періоду. Працівники КП «Вінницяміськтеплоенерго» готують весь тепловий комплекс громади до холодів. Упродовж цього місяця тепловики проведуть ремонтні роботи на 6 котельнях, 4 центральних теплових пунктах (ЦТП) та 68 індивідуальних теплових пунктах (ІТП). Адаже важливо, щоб наступний опалювальний період пройшов комфортно для жи-

телів нашої громади.

З переліком адрес, за якими проводитимуться ремонтні роботи, можна ознайомитися на сайті Вінницяміськтеплоенерго за посиланням <https://vmt.e.v.n.ua/news?id=2521>. Тепловики просять мешканців будинків з розумінням поставитися до тимчасового відключення від постачання гарячої води, адже без цього виконувати ремонтні роботи неможливо. Після

завершення ремонтних робіт послуга буде відновлена.

У департаменті міського господарства зазначають, що нині відповідні служби та комунальні підприємства докладають усіх зусиль, щоб підготувати всі сектори міста до наступного опалювального періоду. Директор департаменту міського господарства **Роман Фурман** зауважує:

– Ми досі перебуваємо у стані війни, тому маємо бути готовими до будь-яких ви-

ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО «АГРО-ТОН» (ПП «АГРО-ТОН»), код ЄДРПОУ 37338077.

Місцезнаходження суб'єкта господарювання, контактний номер телефону, адреса електронної пошти суб'єкта господарювання: 24630, Вінницька обл., Тульчинський (Крижопільський) р-н, с. Шарпанівка, вул. Калинова, 93, тел. +38(067)432-49-81, e-mail: oschur969@gmail.com.

Місцезнаходження об'єкта/промислового майданчика: 24630, Вінницька обл., Тульчинський (Крижопільський) р-н, с. Шарпанівка, вул. Центральна, 2.

Мета отримання дозволу: має намір отримати дозвіл на викиди в атмосферне повітря для існуючого об'єкта. Діяльність не підлягає розробці ОВД.

Загальний опис об'єкта. Вирощування зернових культур (крім рису), бобових культур і насіння

олійних культур(КВЕД 01.11основний). На виробничому майданчику знаходиться 5 джерел викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря. На підприємстві розміщено: склади зберігання зерна – 2 од., протруювач ПС-10, резервуар зберігання палива, паливороздавальна колонка, майстерня.

Відомості щодо видів та обсягів викидів. Від джерел викиду в атмосферне повітря надходять такі основні забруднюючі речовини: речовини у вигляді суспендованих твердих частинок – 0,01044 т/рік, оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO+NO₂]) – 0,0003 т/рік, оксид вуглецю – 0,0004 т/рік, залізо та його сполуки (у перерахунку на залізо) – 0,0023 т/рік, манган та його сполуки (у перерахунку на діоксид мангану) – 0,00012 т/рік, неметанові леткі органічні сполуки (НМОС) – 0,001054 т/рік.

Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, – що виконані або/та які потребують виконання. Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, – що виконані або/та які потребують виконання – на підприємстві відсутні виробництва та устаткування, які підлягають до впровадження найкращих доступних технологій та методів керування.

Перелік заходів щодо скорочення викидів, що виконані або/та які потребують виконання – Не передбачені. Викиди забруднюючих речовин від стаціонарних джерел підприємства не перевищують встановлені нормативи граничнодопустимих викидів відповідно до законодавства, тому заходи щодо скорочення викидів забруднюючих речовин не розробляються.

кликів, тим більше, що ворог може відновити терористичні обстріли критичної інфраструктури. Тож Вінниця продовжує активно готуватися до наступного опалювального періоду.

Наталка Терен

Дотримання виконання природоохоронних заходів щодо скорочення викидів – Заходи не передбачені.

Відповідність пропозицій щодо дозволених обсягів викидів законодавству. Викиди забруднюючих речовин відповідають вимогам законодавства.

Адреса держадміністрації з питань охорони навколишнього природного середовища, до якої можуть надсилатися зауваження та пропозиції громадськості щодо дозволу на викиди: Вінницька обласна військова адміністрація, 21050, місто Вінниця, вул. Соборна, 70, тел. (0800) 216 433, (0432) 32-25-35, 32-35-35, електронна адреса: oda@vin.gov.ua.

Строки подання зауважень та пропозицій – протягом 30 календарних днів з моменту виходу повідомлення.

Новий навчальний рік триватиме до 28 червня

28 липня 2023 року Кабінет Міністрів України ухвалив постанову про початок навчального року під час дії військового стану в Україні: наступний навчальний рік триватиме до 28 червня.

Попередній навчальний рік уряд визначав у рамках від 1 вересня 2022 до 30 червня 2023 року, при цьому педагогічні ради закладів загальної середньої освіти могли самостійно ухвалювати рішення про зміни в структурі навчального року.

Зараз у Міністерстві освіти і науки зазначають, що метою постанови є зменшення загроз життю і здоров'ю учнів і працівників закладів освіти у період дії військового стану шляхом урегулювання питання організованого початку 2023/2024 навчального року.

Як пояснили в департаменті освіти Вінницької міської ради, тривалість нового навчального року встановлена з урахуванням видачі документів про освіту учням дев'ятих і одинадцятих класів.

Ольга ГУСАК

Наповнити дитячі серця оптимізмом

Спортивні майстеркласи для дітей-переселенців

Вінницькі міські спортивні школи долучаються до організації дозвілля в оздоровчому таборі «ЯМаріуполь. Родина». До проведення цікавих заходів для юних відпочивальників долучилися вже сім міських дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

Представники МСДЮС-ШОР з баскетболу організували майстерклас, під час якого всі охочі могли спробувати свої сили або вдосконалити навички з цього популярного виду спорту.

Вихованці й викладачі МДЮСШ № 6 провели турніри з шахів і шашок, представники спортшколи № 3 – влаштували майстерклас і турнір з волейболу, а колективи ДЮСШ № 2 і № 5 провели показові виступи з тхеквондо, боротьби вільного стилю, сумо, дзюдо та самбо. Справжній шквал емоцій у дівчатах викликали й естафети і легкоатлетична смуга з перешкодами від вихованців спортшколи № 1.

Під час кожного такого заходу організатори проводили вікторини, спрямовані на поглиблення знань про спорт і здоровий спосіб життя. На завершення заходів дітям дарували призи: солодощі й су-

Оксана МАКАРОВА

веніри від комітету з фізичної культури та спорту міської ради.

Тренер-викладач з волейболу **Світлана Стрцова** наголосила, що надзвичайно важливо сьогодні працювати з дітьми і дарувати їм радість. Вона пояснила:

– Такі спортивні заходи сприяють не лише фізичному розвитку дітей, а й розширюють їхні знання про різноманітні види спорту, підтримують інтерес та мотивують до активного способу життя, а також розширюють коло спілкування.

Спортивні дійства від міських спортшкіл Вінниці стануть для дівчата, яка оздоровлюється у таборі «ЯМаріуполь. Родина», джерелом натхнення і позитивних емоцій. А голова комітету по фізичній культурі та спорту Вінницької міської ради **Сергій Красівський** додав:

– Ми розуміємо, як важко пристосовуватися до нових умов, а особливо тим, хто втратив свій дім, був змушений покинути своє рідне місто. Тому докладаємо максимум зусиль, щоб допомогти дівчатам відвернути увагу від сумних думок і наповнити їхні серця оптимізмом.

«Мистецьке літо» у Вінницьких Хуторах

У Вінницькій міській територіальній громаді триває щорічний проєкт «Мистецьке літо». До цього проєкту активно долучилася бібліотека-філія № 4 Вінницької міської централізованої бібліотечної системи. Бібліотека-філія № 4 діє у Вінницьких Хуторах. Маленькі читачі з радістю відвідують заходи, організовані бібліотекарями. Бібліотекарі не тільки підбирають книги для дітей, а й організовують ігри та конкурси, проводять вікторини.

Щоразу в бібліотеці на дітей чекає якийсь сюрприз. Чимало сюрпризів дівчата от-

римала під час гри-подорожі «Стежками літа». Бібліотекарі організували кілька імпровізаційних зупинок, на кожній із яких діти отримували різні завдання, які потрібно було виконати перед продовженням мандрівки. Зупинки мали відповідні назви: «Книжкова галявина», «Віршики-картинки», «Рослини-помічники», «Смаколики із саду», «Для кмітливих та швидких». Діти не тільки веселилися, а й розвивали свою увагу й поповнювали словниковий запас. На завершення учасники заходу їли ягоди, відгадуючи їхні назви.

А під час літературної по-

дорожі «Дивосвіт казкових скарбів» учасникам запропонували відгадати героїв казок, придумати нове закінчення до твору, виконати побажання принца й принцеси і показати свої таланти, пограти у рухливі ігри, зображуючи свого улюбленого літературного героя, а наприкінці гри дістати скарб і отримати приз.

– Такі заходи у бібліотеці стають чудовим джерелом знань і розваг для дітей у нинішній непростий час. Діти знайомляться, спілкуються, стають друзями, дізнаються щось нове, грають у ігри, навіть співають і танцюють, – розповідає завідувачка бібліотеки-філії № 4 **Тетяна Савчук**.

У книгозбірні діти пізнають світ літератури, починають більше читати й цікавитися історією України.

Бібліотекарі організовують і тематичні події. Наприклад, на відзначення Дня української державності вони провели «історичний путівник»

під назвою «Золото тризуба на синьому тлі». Діти дізналися цікаві факти про походження тризуба, переглянули пізнавальний мультфільм про Герб України, а також кожен зміг розмалювати тризуб і висловити побажання для нашої країни.

– Такі ініціативи сприяють вихованню патріотичних почуттів у молодого покоління, а також стимулюють дітей до активного читання, навчання і дослідження історії своєї Батьківщини, – зазначила директорка Вінницької міської централізованої бібліотечної системи **Олена Заквацька**.

Катерина КЛЕН

Грант від Ради Європи і Європейської Комісії — проєктові Camino Podolico

10 тисяч євро на відновлення культурно-пізнавального та паломницького маршруту з Вінниці до Кам'янця-Подільського

Про Подільський шлях святого Якова (Camino Podolico) «Вінницька газета» публікувала матеріали, коли цей проєкт висували на конкурс Заявка відібрана серед переможців гранту Ради Європи та Європейської Комісії як частина «Конкурсу історій Днів європейської спадщини». У конкурсі взяла участь головна спеціалістка відділу розвитку туризму департаменту маркетингу міста і туризму Вінницької міської ради **Валентина Пікульська**, яка з 2021 року координує проєкт Camino Podolico. Її історія розповідає про створення Подільського шляху святого Якова та бажання відновити його попри війну в Україні.

Перелік переможців (з Норвегії, Греції, України, Італії, Вірменії, Франції, Литви й Англії) та їхні особливі історії про європейську культурну спадщину опублікували на сайті Днів європейської спадщини (<http://surl.li/itbqa>). Усі фіналісти отримають гранти у розмірі до 10 000 євро на розвиток

проєктів. У випадку Camino Podolico кошти спрямують на відновлення культурно-пізнавального та паломницького маршруту з Вінниці до Кам'янця-Подільського через містечка Поділля, його дослідження і популяризацію завдяки гастрономічній складовій.

Зокрема планується експедиція з дослідження гастрономічної спадщини, культурно-пізнавальної та просвітницькі заходи, розробка і друк гастрономічного катало-

гу та випуск відеорепортажів. Тривалість проєкту – близько чотирьох місяців.

Директор департаменту маркетингу міста і туризму **Олександр Вешелені** розповів:

– Подільський шлях святого Якова успішно стартував у 2021 році, але через війну ми були змушені поставити цей проєкт на паузу. З міркувань безпеки закликаємо наших мандрівників відкласти проходження маршруту на час дії воєнного стану. Однак зу-

пинка втілення наших задумів не означає відсутність активності у популяризації цього маршруту. В межах наших можливостей ми запланували проведення низки заходів, присвячених Шляху святого Якова. Дослідження і популяризація нематеріальної (зокрема гастрономічної) спадщини маршруту дозволить також інтегрувати в громади, дотичні до цього проєкту, формат Днів європейської спадщини, які ми успішно проводимо у Вінниці вже п'ять років.

Нагадаємо, що Вінниці як координатора туристичного маршруту «Подільський шлях святого Якова» офіційно прийняли до Європейської федерації Шляху святого Якова. Таке рішення ухвалили на засіданні генеральної асамблеї Федерації, що відбулася 29–30 червня в іспанському місті Потес. Детальніше про те, що це означає для Вінниці, Поділля та України загалом читайте на сайті проєкту: <https://caminopodolico.net/>

Наталка Терен

«Алхімія Григорія Сковороди»

Наприкінці минулого тижня, 27 липня, в читальній залі Центральної міської бібліотеки ім. І. Бевза відбулася презентація науково-популярної книги «Алхімія Григорія Сковороди». Захід відбувся за підтримки ЗК «Вінницька міська централізована бібліотечна система» та департаменту культури Вінницької міської ради.

Авторами видання є син і батько – **Костянтин та Михайло Родигіни**.

Костянтин Родигін – кандидат філософських наук, доцент, викладач Донецького національного університету імені Василя Стуса, член Вінницького народного клубу фотомистецтва «Обрій». А Михайло Родигін – кандидат хімічних наук, науковий співробітник Інституту фізико-органічної хімії та вуглехімії ім. Л. М. Литвиненка НАН України (Київ). До сфери наукових інтересів

авторів входить феномен західної алхімії в його природничо-наукових та філософських аспектах і, зокрема, тема української алхімії, частиною якої є дослідження «Алхімія Григорія Сковороди».

Модераторами зустрічі виступили **Анастасія Дворницька** та **Леонід Борознцев**. З вітальним словом на презентації виступила директорка ЗК «Вінницька міська централізована бібліотечна система» **Олена Заквацька**. Вона, зокрема, зауважила:

– Нова книга Костянтина та Михайла Родигіних «Алхімія Григорія Сковороди» є гарним прикладом науково-популярного жанру сучасної української літератури, яка варта широкого кола поціновувачів. Маю надію, що це видання дуже швидко надійде до бібліотек нашого міста

та знайде свого користувача. Нам дуже приємно, що одна з перших презентацій книги проводиться саме у Вінницькій центральній бібліотеці ім. І. Бевза, і наші користувачі стануть першими читачами.

Костянтин Родигін розповів історію написання книги, зачитав фрагменти дослідження мандрів філософа і поділився особливостями своєї праці. Так, перед кожним розділом подано епіграф та особистий малюнок автора, стилізований під алгоричні й алхімічні емблеми часів бароко.

Нагадаємо, що минулого року виповнилося 300 років від дня народження видатного українського філософа, просвітителя-гуманіста, поета, музиканта та педагога Григорія Сковороди. Саме зараз, Україна перебуває на

етапі свого становлення, коли важливо відновити історичну пам'ять і підіймати на щит національних героїв. Григорій Сковорода є одним із тих видатних діячів, які мають величезний вплив на формування національно-патріотичного виховання. Його внесок у різні галузі культури та освіти надзвичайно цінний для усієї країни. Відзначаючи його ювілей, ми підкреслюємо важливість відродження національної свідомості та глибокої поваги до своєї спадщини.

Софія Шеремет

Волонтерський дует батька та сина Лебедів

Про допомогу та дружбу під час війни

Завдання «Фортеця», «Схід», «Південь», а з-поміж оголошення про черговий збір на військо й біль утрати – портрети знайомих та друзів... Це доволі лаконічна ілюстрація діяльності волонтерського дуету – батька та сина Лебедів – у Фейсбуці. Владислав Володимирович зараз на пенсії, Владислав Володимирович – заступник Генерального директора підприємства УТОС, але з початком повномасштабного вторгнення вони на передовій допомагають людям та армії. За вагомий внесок у зміцнення обороноздатності країни, збереження її суверенітету, нещодавно обоє отримали відзнаки Вінницької міської ради та її виконкому. Нагороди вручив голова громади Сергій Моргунов. Які вони, волонтерські будні, розповідає Владислав (молодший).

Не збираємо донати, а допомагаємо власними силами

Це зараз верифікація потреб військових на волонтерському конвєрсі налагоджена як годинник. А в перші дні повномасштабного вторгнення, за словами пана Владислава, «панував хаос та суцільний треш».

– Я відразу пішов до військомату, – розповідає він. – Та, на жаль, через погане здоров'я до війська мене не взяли. Так само й в ТРО. Втім, уже на другий день рашистського вторгнення довелось побачити масштаби лиха, яке спіткало українців. Тоді ми з кумом вивозили дітей до польського кордону. Стояла довжезла черга, що подекуди сягала 12 кілометрів. Комусь у ній бракувало інсуліну, бо виїжджали поспіхом і не взяли із собою достатньо ліків, комусь – їжі, а в деякого взагалі не стало сил іти далі, адже у колоні були люди і поважного віку, і з малечю на руках. Тож ми найперше налагодили чергування, щоб ніхто не простував без черги. Почали підвозити медикаменти, підгузки, організували, спільно з поляками гарячі обіди, чай-каву. А тих, хто втрачав сили, садили до себе у бус і підвозили до кордону. З того-таки моменту і розпочалося наше волонтерство.

Так попрацювали три дні, а по тому повернулися додому. І тут постало питання, що робити далі. Як каже волонтер, про те, щоб сидіти склавши руки, й мови не було. Не було й часу, щоб обдумати свою роль у війні, адже почали прибувати люди, які по-лишали свої домівки, тікаючи від неї.

– Ми, разом із батьком, усією моєю великою родиною переїхали в одну квартиру, а в інші поселили людей. У тій, де площа дозволяла, мій брат із друзями також організували закрийну-розкрийну, де виготовляли і каримати, і наколінники, тобто все, що потрібно було на той час хлопцям із Нацгвардії. Різали й шили поряд із нами й ті, хто переїхав до Вінниці, й ті, хто оселився в будинках за містом, – розповідає Владислав-молодший.

На більш як пів року війна поставила на паузу підприємство УТОС, в якому Владислав працює. Однак і тут знайшли можливості допомагати. За сприяння керівника підприємства тимчасово прихистили бізнес із Харкова та медичну компанію з Києва. Окремі складські площі наділали волонтерам для їхніх потреб. Розв'язували й питання з працевлаштуванням переселенців, а паралельно продовжували вивозити людей з-під вогню.

– Ми вивозили людей із Бучі, Ірпеня так само бусом і у Вінниці розселяли. Організували, в кого є, вільні місця, квартири по друзях, по знайомих. І просто селили на ночівлю, тимчасове перебування чи тривале. Забезпечували постілью, хто, що миг, те й давав. Так і робили, – продовжує згадувати Владислав. – Крім того, разом із доктором Процепко, відомим вінницьким професором, за його європейськими зв'язками налагодили постачання медикаментів. Десь на 700-800 тисяч євро завезли препаратів. Із Вінниці їх везли на Николаїв, Охтирку, Чернігів... Передавали, що було потрібно, й вінницьким лікарням та, зокрема, військовому шпиталю. Для нього вдалося доправити хірургічне ліжко, на якому в польових умовах можна виконувати операції. Там і апарати кровообігу, і вентиляції легень...

Що таке життя за кермом, майже без сну і спочинку,

цьому волонтерському дуету вдалося відчутти сповна.

– За місяць накачували до 10 тисяч кілометрів, фактично жили в бусі. І так ледь не перші пів року війни, – каже волонтер. – У нас маршрут був: у Чернігів їздили не раз, на Донецький напрямок – майже до Бахмута, на Миколаївський напрямком. Уже дійшло до того, що нас ЗСУ заправляли, – посміхається у бороду чоловік. – Нам було байдуже, що везти: акумулятори, діжки, мастило, інструменти, каски, бронезилети...

Головне – вчасно й те, що необхідно. Зараз, коли цивільних більш-менш забезпечили, переключились повністю на потреби військових. На початку закуповували за свої кошти списане натівське спорядження у Нідерландах.

Як зазначає волонтер, це не є якийсь волонтерський проєкт із гучною назвою, не емоція – це чітке бажання зробити все можливе й неможливе для армії.

– Все, що можемо, те й віддаємо, – каже Владислав. – У мене принципова позиція: не в окопі, не на передовій, можу щось заробити, тому маю частину себе, власних заощаджень віддати нашим захисникам. Адже лишень завдячуючи їм, ми маємо можливість гарно їсти й спокійно спати.

Квіти Перемоги

– Зробити все, що маємо, було б неможливо без друзів, яких зустріли на волонтерському шляху і які стали

по-справжньому рідними. І не важливо, де вони наразі живуть – в Україні чи за кордоном, – розповідає далі волонтер. – У нас є в Німеччині волонтерка Наталя Франц, то вона близько 40 тонн парафіну передала в Україну. Є також у Вінниці підприємство BeeStar-Technology, яке займається виробництвом медогонів, а ще – волонтерка Альона Грех. Поєднавши зусилля, отримали гарний результат – ароматизовані окопні свічки. Ми їх назвали «Квіти Перемоги», бо вони як троянди й майже всі такого рожевого кольору, – розповідає волонтер. – Хлопці дуже задоволені, бо свічки гарно горять, не коптять. Вони зроблені не з картону, а з якісного паперу, до того ж у нових банках. З ними частково допомогло підприємство ВІНТАР.

Та справді непереможною нашу країну, за його словами, роблять саме люди. Зокрема із населених пунктів громади. Каже:

– Ці люди неймовірні. Треба якась бараболя, закрутка – хлопцям нема що їсти. Тільки клич кинути, готові брати, носити, збирати. Хоч відразу фуру підганяй!

Батько – друг по життю

– Батько у мене найкращий друг по життю, – розпочинає розповідь про батька Владислава Володимировича. – Незважаючи на те, що йому 60 років, і зі здоров'ям проблемами, він цілодобово зі мною. На передову їздив так само, і в Європу за спорядженням для військових.

Переконає, вони надихають один одного. Підбадьорюють і підтримують, коли

потрібно. Каже, батька підіймай посеред ночі – він завжди готовий.

– Яюсь, коли був у поїзді, батько 21 тону парафіну сам відвантажив із фури, – посміхається. – Він майже завжди зі мною. Спати під зорями – не проблема! Їхати на «нуль» – авжеж! Купувати, лагодити техніку – не питання!

Владислав каже, якщо пригадати, то з Різдва у нього не було вихідних, тому батько для нього і уособлення дому, і надійне пече.

Бойове хрещення та найбільший жах війни

Коли життя за мить від смерті, коли від побаченого холоне кров – це також волонтерські будні. За словами Владислава, такого було чимало. Розповідає, за збігом обставин чи за іронією долі, куди б не приїжджали у перші місяці війни, усюди прилігало. Навіть у відносно спокійному Львові ледве не наклав вибух.

– Хлопці вже навіть жартували. Кажуть: «Поїдь у кремль, зроби самопожертву», – сміється. – Але найстрашніше було у Василькові. У той день на аеродром прилетіло по складах ГСМ, БК. Зрозуміло – воно все горить, а ми продовжуємо вивантажувати коробки. І тут другий удар. Сказати, що страшно, це нічого не сказати. В той момент почав думати про доньку, що вона ще маленька і буде без батька. Але військовий на аеродромі виходить і абсолютно спокійно каже: «Тут небезпечно, не несіть ці коробки, просто скидайте з буса й швиденько тікайте». А я на його спокій дивлюся і аж сам заспокоївся.

Каже, як би дивно не звучало, до цього також можна привичаїтися, навчитися приборкувати емоції. Але є й те, до чого звикнути неможливо.

– Найбільший жах – бачити людей білих, як стіна, які вийшли перший день із під-

валів, змучених дітей із брудними іграшками. Вони ходять просто як зомбі. Тільки через годин п'ять починають щось говорити. Не знають, що робити, не мають, що поїсти. Це величезна катастрофа.

А якщо військовий скаже, що він уже стріляв?

Владислав переконає, волонтеритимуть із батьком до перемоги. А тим, хто вже стомився, наводить вагомий аргумент:

– У мене був такий випадок: звернувся до знайомого по допомогу, а він каже: «Ну я вже допомагаю». А я пояснюю: «Якщо військовий скаже, що він уже стріляв, то тобі особисто й усім непереливки буде. Пошастить, якщо встигнеш утекти до кордону з малесеньким пакетиком із документами та заощадженнями. Де тоді будуть усі твої статки, будинок, авто?». Тому в жодному разі не мають опускати руки. Хлопці так само стомилися, але не «дають задню», йдуть вперед. І це найкращий мотиватор для нас теж не збавляти темп.

Волонтер підсумовує, що надійний тил забезпечує успіх будь-якої армії, тому кожен із нас має зробити власний внесок у її зміцнення. Завершуючи розмову, він каже:

– Ми всі робимо спільну справу. Хтось більше, хтось менше, але прагнемо одного – щоб хлопці якнайшвидше повернулися додому живі та неушкоджені. Це для нас дуже важливо. Для цього працювали, працюємо і працюватимемо.

Олена Верба

Чемпіон України нищить агресора під Бахмутом

24-річний вінничанин Владислав Мангул – член вінницького осередку громадської організації «Центурія», який очолював до початку повномасштабної війни. Зараз переважна більшість наших «центурійців» – на фронті. Не виключення і Владислав Мангул, який на початку широкомасштабного вторгнення пішов добровольцем на війну.

– Коли прокинувся 24 лютого від звуку сирен, майже одразу вирішив їхати захищати країну. Спочатку воював під Києвом – у

Бучі та Мощуні. Тоді у нас, окрім найпростішої зброї і спортивного костюма, не було майже нічого. Потім були на запорізькому напрямку. Нині служу під Бахмутом, – розповів воїн.

Владислав до широкомасштабної війни не служив в армії. Займався громадською діяльністю з націоналістичним спрямуванням, готував себе до можливих бойових дій із росією. Хоча й не уявляв собі масштаб вторгнення. Думав, що бойові дії активізуються лише на Донбасі.

– До війни мені було цікаво тримати в руках зброю, стріляти на полігоні. Тепер я зрозумів, що військова справа – моє покликання. Боронитиму Україну до кінця війни, – пообіцяв Владислав.

Він активно займався єдиноборствами. Зокрема фрі-файтом, де отримав звання кандидата у майстри спорту України. Був чемпіоном і призером Всеукраїнських змагань серед чоловіків, мріяв виступати на чемпіонатах Європи та світу.

– На фронті мені, безумовно,

знадобилася фізична підготовка, адже військова амуніція і зброя важать чимало, близько 20 кг. Щоб бігати із цим, треба бути в гарній формі, – пояснює вінничанин.

Владислав Мангул у війську отримав позивний «Рижий». Служить у 3-й окремій штурмовій бригаді Сухопутних військ України, має звання молодшого сержанта. Раніше був штурмовиком, командиром відділення. Після виводу військової частини на бойове злагодження Владис-

лав на посаді головного сержанта роти.

– На все життя запам'ятався бій у Малинівці на Запоріжжі. Там коліс знімалася пов'язана із весіллям знаменита комедія. В Малинівці ми добре «погуляли»: мене контузило, після чого потрапив до лікарні. Там взагалі було поранено чимало моїх однополчан. Водночас наша артилерія знищила чимало ворогів, – розповів захисник.

Михайло БАРСЬКИЙ

<p>«ВІННИЦЬКА ГАЗЕТА» Засновник і видавець – трудовий колектив ТОВ «Редакція газети «Вінницька газета» Директор Наталя КОСМИНА</p>	<p>Валентина ПУСТИВА (заступник директора, відповідальна за випуск)</p>	<p>«ВІННИЦЬКА ГАЗЕТА» виходить щотижня</p>	<p>Індекс 22771</p>
	<p>Адреса редакції: 21050 м. Вінниця вулиця Миколи Оводова, 15</p>	<p>Телефони: 65-69-48 приймальня</p>	<p>Наклад 750. Зам. 231031</p> <p>Реєстраційне свідоцтво ВЦ № 1050-408ПР видане Головним територіальним управлінням юстиції у Вінницькій області 18.03.2019 року</p> <p>vingazeta@ukr.net</p>